USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudkyň Michaely Bejčkové a Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. S.**, zast. JUDr. Petrem Čichovským, advokátem se sídlem Družstevní 411, Týnec nad Sázavou, proti žalované: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy**, se sídlem Slezská 100/7, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2018, čj. SVS/2018/022814-G, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2018, čj. 6 A 65/2018-39,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení městského soudu, kterým soud zamítl návrh na přiznání odkladného účinku jeho žalobě. Žalobou napadl žalobce rozhodnutí ze dne 19. 2. 2018, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Krajské veterinární správy – Státní veterinární správy pro Středočeský kraj. Ta uznala žalobce vinným z přestupku, kterého se dopustil tím, že nezajistil splnění mimořádného veterinárního opatření, a uložila mu pokutu ve výši 50 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení. Městský soud dospěl k závěru, že nebyly dány podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť žalobce v návrhu netvrdil žádnou konkrétní újmu, která by mu v důsledku nepřiznání odkladného účinku vznikla.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že městský soud zaměnil rozhodování o odkladném účinku za rozhodování ve věci samé. Nepřiznáním odkladného účinku žalobě totiž v podstatě vyřešil námitku nepřiměřeně vysoké pokuty, kterou nyní musí stěžovatel zaplatit. Stěžovatel vytýká městskému soudu, že nepovažoval za dostatečné jeho tvrzení ohledně újmy, která by mu mohla nepřiznáním odkladného účinku vzniknout, neboť konkrétní výši újmy může zemědělec zjistit a vypočítat až po určité fázi zemědělského hospodaření podle množství nadojeného mléka, z výnosů na polích apod. Z výše

uvedených důvodů stěžovatel usnesení označil za nepřezkoumatelné, navrhuje jej zrušit a zároveň přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

[3] Kasační stížnost je nepřípustná.

[4] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. *[k]asační stížnost je dále nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.*

[5] Citované ustanovení zákona nepřipouští podat kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě. NSS se k procesně obdobné situaci vyjádřil svým usnesením ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 As 10/2005-47: „*Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé* (...).“ K nepřípustnosti kasační stížnosti se NSS vyslovil i usnesením ze dne 17. 5. 2012, čj. 7 As 61/2012-37: setrval na tom, že „*účinek rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, ať již pozitivní anebo negativní, je časově omezen právě jen dobou trvání řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu*“, a proto jde o rozhodnutí dočasné, i když může mít i trvalé následky. Tuto judikaturu potvrdil i Ústavní soud např. v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05.

[6] Kasační stížnost stěžovatele směřuje proti usnesení, které je podle své povahy dočasné, a proto NSS kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Pro nadbytečnost se již NSS dále nezabýval stěžovatelovým návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Na okraj NSS dodává, že městský soud si nespletl rozhodování o odkladném účinku s rozhodováním ve věci samé – naopak tyto dva postupy směšuje stěžovatel. Při rozhodování o odkladném účinku soud posuzuje, zda by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zda odkladný účinek nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je však třeba, aby vznik takové újmy konkrétně tvrdil a prokázal navrhovatel. NSS souhlasí s městským soudem, že v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě stěžovatel konkrétně neuvedl nic, z čeho by soud mohl usoudit, že by mu zaplacením pokuty mohla vzniknout nepřiměřeně vysoká újma. Pokud stěžovatel tvrdí, že tuto újmu lze konkrétně vypočítat až po určité fázi hospodaření, měl to tvrdit již před městským soudem. Nadto tato újma nemusí být vyčíslena přesně, postačilo by, kdyby stěžovatel městskému soudu doložil své předpokládané příjmy a předpokládané výdaje. V takovém případě by již soud mohl posoudit intenzitu možné újmy a případně žalobě přiznat odkladný účinek. Nepřiznáním odkladného účinku soud nevyjádřil svůj názor na otázku, zda pokuta, kterou musí stěžovatel zaplatit, je, či není nepřiměřeně vysoká. Tato otázka bude předmětem meritorního posouzení, a pokud bude stěžovatel v žalobním řízení úspěšný, zaplacená částka mu bude vrácena zpět.

[8] O nákladech řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu